

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 199. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867559948496/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

Hest. Men Du vil altid gjøre større Lykke end jeg, det kan jeg misunde Dig!»

«Og jeg,» svarede han, «jeg vilde maaskee ikke tilgive Dig, dersom Du vandt mere Bifald!»

Man hørte Fodtrin ude paa Gangen. «Det er Bryllupsgjæster,» sagde Kjældermesteren; «imorgen skal der staae et prægtigt Bryllup her i Byen. De Fremmede ere Folk fra Lybek; der er et Par Søsmænd imellem dem!»

Da *Naomi* siden med Lyset i Haanden gik over Gangen, kom een af Gæsterne, en lille, firskaaren Mand med et jovialt Ansigt; han glædede sig vist ogsaa til Bryllupsfesten næste Morgen. Han havde sit Lys i Haanden og kom lige hen imod *Naomi*; Lufttrækket blæste Lyset ud for ham, men *Naomi* havde seer nok for at kjende Manden; det var *Peter Wik*. Blødet steg hende op i Kinderne, men hun trøstede sig ved, at han umuligt kunde kjende hende; hvor skulde han ogsaa falde paa at see den københavnske Frøken klædt som Berider og med Moustacher her i den gode By Möln. Rask gik hun ham imøde, tændte ham hans Lys og sagde nok saa kjækt, at hun hørte paa hans Tydsk, at han ingen Indfødt var.

Peter Wik lo og slog hende fortroligt paa Skulderen med et: «Gute Nacht, Bruder!»

Ende paa anden Deel.